

6. 12. 2022

Oslava svítání a spojení s duchem krajiny

Pilířem jistoty vesmíru, v kterém žijeme, je pevné zakotvení oběžných drah planet, v pravidelné periodě měsíčních proměn, v jistotě, že ráno spatříme východ Slunce nad obzorem. Příchod nového dne povětšinou vnímáme pasivně. Za svítání můžeme pozorovat Slunce a barvy na obloze, a přitom vnímat s jakou náladou se rodí nový den. Jitro představuje mizení stínů noci a příchod nového světla. Spojení člověka se spiritualitou země je tiché a intimní, vnitřní zrak vidí krásu, kterou oči nevidí. Za svítání můžeme nechat mysl proniknout do aury Země a prosvětlit ji silou hřejivých myšlenek. Země je citlivým živým systémem, stejně tak zemská atmosféra, která je navíc rezervoárem pozitivních i negativních vibrací souvisejících s energetickým nábojem lidí a lidstva. Silové zóny přírody, poutních míst a lidského těla se vzájemně přitahují. Hluboké lesy, prameny řek a hory starší než čas, nemohou mlčet, spoluprožívají vzájemné odevzdání, vyprávějí si o všem, co vzniklo ze samé podstaty přírodních procesů, co vzniklo z rozhodnutí lidského ducha a lidské vůle. Co vzniklo z člověka – pokud byl při smyslech, a co vzniklo bez smyslu a bez dechu moudrosti, co strávilo rozmanitost přírody, nebo důvěru přírodního ducha v člověka. Název článku nás odkazuje k lásce k přírodě, tedy k citu, který v sobě můžeme každý den rozvíjet.

Ptačí zpěv od brzkého rána dodává přírodě a vnitřním strukturám přírody harmonickou energii, doplňuje se s ostatními přírodními zvuky. Energie podmanivých ptačích trylků podporuje růst a kvetení rostlin, podporuje

vitalitu stromů. Ptačí zpěv je ranním pozdravem životu v přírodě, je hudbou, která je stvořená pro stromy a kameny, pro studánky a řeky. Za svítání k nám s ptačím zpěvem přichází tajné vědění ptačích bytostí. V přírodě nasloucháme nejen ptačímu zpěvu, křehkým a dojmavým melodiím, všímáme si také jejich pohybu za letu, a přitom nasloucháme ostatním zvukům v okolní krajině. Vesele rozverná nota ptačího zpěvu proniká do lidských srdcí, poslech hudby doplněné ptačím zpěvem posiluje srdce, ukolébává ke klidnému spánku. Ptačí pířka představují silnou ochrannou energii před zlobou a negativními myšlenkami. Pířko je součástí ptačích křídel, symbolizuje cestu nebo pouť duše pozemským světem a její napojení na nadpozemské sféry. Až uslyšíte zpívat slavíka, ve dne nebo v noci, všimněte si neobyčejně bohatého hlasového fondu, kdy nejvýraznějším prvkem slavičího zpěvu jsou flétnové tóny. Podobně jako zvuk flétny, tak i zpěv slavíka je prostoupen zvláštními vibracemi, které v nás vzbuzují pocit nespoutanosti a hluboké okouzlení nadpozemskou hudbou.

Také každý motýl svým ladným pohybem přidává na kráse jemné, krajkové auře louky, lesa, krajiny, všude tam, kde létají, zanechávají inspiraci pro tvořivé nitro člověka. Setkání s vážkou na břehu rybníka nás upozorňuje na tvořivou rovnováhu mezi energií myšlenek a pocitů. Svižný let vážky upozorňuje na nutnost změny nebo obnovy, na umění vidět pravdu, odkazuje k iluzím, upozorňuje na staré vzorce, naznačuje nám, že žít naplno neznamena žít rychle a ve shonu. Pobyt u rybníka je příležitostí vnímat hranice mezi břehem a vodní plochou, sledovat energie země, vody a vzduchu a pozorovat rozdíly mezi nimi. Energetický náboj lidského těla se zvyšuje pobytem v přírodě, například objímáním stromů si člověk dobíjí energii. Stromy disponují energetickým

nábojem o různých hodnotách, proto objímáme stromy se silným kmenem a širokou korunou. Stejně přejímáme energii pobytem v blízkosti vodních toků, což má pro fyzické tělo ozdravné účinky. Podobně to funguje během pobytu na poutních místech, kde dochází k mimotělním a mimosmyslovým zkušenostem.

Každý máme své oblíbené místo v přírodě, kam rádi chodíme. V krajině, kde to neznáme se odevzdáme vnitřnímu vedení, ono nás na správné místo dovede. Propojíme se s místem a proneseme slova požehnání, necháme je plynout na východ, na západ, na sever a jih. Napojení na stromy, kameny, řeky, skály a hory způsobuje, že jsme přítomni aktivnímu vyzařování v podobě emanací věčného života. Mimosmyslově se můžeme propojit se Sluncem a Měsícem, s vesmírem, s posvátnými rozměry vesmíru. V čase svítání nebo stmívání můžeme vnímat párové zrcadlení Slunce a Měsíce. Uklidňující paprsky Slunce necháme dopadnout na tvář a do procesu slyšení a vidění dáme vnitřní sílu, zapojíme zření a intuici. Vertikální síla Slunce představuje vůli, ve vůli člověka je skrytá nejvyšší životní síla. Kolem poledne je energie Slunce nejmocnější, spánek v dopoledních hodinách jde proti pohybu Slunce. Vnímání zákonitostí přírodních sil nám napovídá, že jádrem veškeré skutečnosti je způsob, jakým skutečnost vnímáme.

Moudrost přírody můžeme objevit sami v sobě, například vrcholky hor jsou místem, kde je možné navázat spojení s nebeskými nadoblačnými sférami, síla hor a jejich mocné vyzařování nám pomáhá získat ztracenou rovnováhu. Fascinují nás mohutné siluety horských masivů, ale dávno jsme zapomněli na oltáře a chrámy a rituály vysoko

v kopcích, na vrcholcích hor a také v hlubokých jeskyních. Cesta do vlastního nitra se podobá dobrodružné cestě nitrem hory, odkud se dostáváme do podzemí ztrácejícího se ve tmě, do podzemních labyrintů, tajemných chodeb, rozlehlých podzemních sálů, kde se setkáváme se zážitky hluboko zapsanými v nejrůznějších zákoutích svého nitra. Je také mnoho míst, kde můžeme obdivovat meandry řek zaklesnuté do skalních terénů. O skalách, složených z různých hornin se traduje, že jsou kostmi Země. Léčivou energii vyzařují pískovcové skály. Dotýkáme-li se kamenů, posilujeme vnitřní stabilitu, ne nadarmo se říká „pevný jako skála“ nebo „být skálopevně přesvědčen“. Dokážeme-li vnímat dech megalitů můžeme ve svém nitru splynout s jejich vyprávěním o dávných časech, o zemských čakrách a energetických drahách, o jemnohmotném energetickém systému Země.

Procházky naboso, zklidněnou mysl, klidný dech, uvolněný zrak toulající se krajinou a zaměřenost na vizuální prožitky doplníme o vnímání dotekem. Dotekem je možné vycítit skryté energie stromů a kamenů, dotek a zrakové vnímání se setká s pocitem nadšení v okamžiku přiblížení se elementárnímu jazyku přírody. Svůj pohled ponoříme do utěšující zeleně a vnímáme pocit svobody, necháme na sebe působit energetické vibrace okolní krajiny. Zelená barva v přírodě působí silně magneticky. Stejně tak vůně deště, trávy a zlatých květů heřmánku, energie bouřky a síla větru. Příroda nás sama upozorní na přicházející bouři, bouřkový potenciál ve vzduchu s předstihem vycítíme. V přírodě je snadné překročit hranice reality, kterou známe, v klidném rozpoložení vnímáme informace, které ve stavu rozšířeného vědomí načítáme. Vzrušená atmosféra a přicházející energie nás mohou zcela pohltnout, ale bezpečně se vrátit do reality je snadné. Pokud poděkujeme živlům a přírodním

bytostem, projevíme vděčnost za veškeré bohatství přírody, náš hlas se pod klenbou nebe spojí s ochranou ducha místa, který nás nechá nahlédnout do sféry jemnohmotného prostoru, jenž je dílem tajemný a skrytý, dílem přístupný a poznatelný. Během denního snění se můžeme na oblíbené místo virtuálně opět přenést pokaždé, kdy budeme potřebovat posílit životní energii.

Posvátné háje jsou místa se silnou energií, jsou zde zachovány energetické stopy dávných ceremonií a rituálů připomínající nám propojení s přírodou a s matkou Zemí. Ochrana posvátného prostoru dubových hájů astrálními bytostmi může být aktivní do dnešních dnů. Ne všude se setkáme s mnoha set let starými stromy, ale posvátné háje si zachovávají svou energii díky dubům, bukům, břízám, olším vyrostlých ze semenáčků, tak jsou zachovány energie hájů, které stále navazují na generace těch původních, posvátných. Oblíbená jsou místa s krásnými a mohutně vzrostlými soliterními stromy, okolní prostor je harmonizován jejich energií, kterou vyzařují na velkou vzdálenost. Samostatně stojící dub je slunečním stromem, předá nám spoustu energie, kterou přijímáme nejen dlaněmi, ale také energetickým polem solární čakry.

Stromy nám mohou vyprávět o místních událostech, které už dávno odvál čas. Smíšené porosty nebo háje z jednoho druhu stromů mají odlišnou energii. Už jen tím, že se díváme na strom se otevíráme mocným přírodním silám. Stromy, které se na jaře zazelenají splývají s bytím, kvetoucí stromy pulsují potenciálem léčivé síly. Strom, z kterého bytí vyprchává, postupně sesychá a ztrácí svou vitální sílu. Dotekem snadno zjistíme, že kmen odumřelého stromu vyzařuje jinou energii než zdravý

strom. Zaměřte pohled na nejbližší strom, vnímejte jej jako ucelenou formu, potom se zaměřte na detaily, které jsou viditelné, nakonec vnímejte jednotlivosti skryté obyčejnému zraku. Možná si všimnete, že skvrnitá kůra břízy se velmi podobá obrazům světla a stínů tajemné tváře Měsíce v úplňku. Posezení pod bukem vám může osvětlit, že je stromem víl, v noci kolem jeho kmene vytvářejí čarovný kruh, v kterém tancují a zpívají. Dřevo, které je na dotek příjemné, je tělem stromu, je vhodným materiálem pro výrobu talismanů a amuletů s ochrannými účinky. Dřevo jehličnanů je měkké, dřevo listnáčů je tvrdé a jeho opracování náročnější. V čínském zvěrokruhu je dřevo jedním z pěti elementů (kov, voda, země, oheň a dřevo).

Rituál ptáka Fénixe

Přání zahořet láskou k přírodě a používat intuici a selský rozum můžeme aktivovat rituálem ptáka Fénixe. Fénix symbolizuje energii sedmi planet našeho solárního systému. Na bílou čtvrtku namalujeme sedm ptáčích pírek v sedmi barvách a zlaté jablko. Ke zlatému jablku napíšeme slovo Láska, ke každému píрку napíšeme jednu ze sedmi níže uvedených vět. Na hotový obrázek položíme kámen smaragd nebo opál, zapálíme zelenou svíci a v tichosti meditujeme o silách přírody. Uvolněně sledujeme, jaké myšlenky k nám přichází, posilujeme vědomí souznění s přírodou, mentální rovnováhu, pocit radosti a štěstí. Je dost možné, že pocítíme energii svého silového zvířete, energii ducha přírody. Během meditace se soustředíme také na energetické pole sedmé čakry. Proud našich myšlenek se otiskne do smaragdu nebo opálu a splyne s namalovaným obrázkem, který po

skončení meditace složíme do tvaru obálky na dopis a uložíme na jižní straně bytu nebo domu.

LÁSKA

Důležitost Lásky je pro život nepochybná. Příroda sní o kráse, člověk o lásce. Lásku nelze vlastnit, Lásku je možné pouze vyzařovat. Vnímat a vidět Lásku je jako najít tisíc let starý poklad. Láska si uvědomuje, že pulsující vesmír je ve svých proporcích zaoblený, nemá ostré hrany. Láska je vždy fascinována dětmi, které házejí kamínky do vody, pozorují kruhy rušící klidnou jezerní hladinu, hrají si a nehledí na čas. Láska vždy pozná, že to, co je v člověku krásné, zářivé, veliké a bez hranic, se vejde do dlaně.

Rebeka Sprinncová

<https://www.psychologiechaosu.cz/>

